

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobkyně: Mgr. M. N.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 5. 2024, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 27. 5. 2024, **se ruší** a věc **se jí vrací** k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Podstatou věci, je nesouhlas žalobkyně s posouzením její invalidity. Domnívá se, že žalovaná pochybila, pokud jí nepřiznala invalidní důchod v žádném stupni.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

2. Konkrétně se žalobkyně domáhá přezkumu v záhlaví specifikovaného rozhodnutí, jímž žalovaná potvrdila své rozhodnutí ze dne 10. 1. 2024. Tím zamítla žádost žalobkyně o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek předpokládaných § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť shledala, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobkyně pouze o 25 %.

II. Relevantní skutková zjištění

3. Dne 12. 9. 2023 požádala žalobkyně o invalidní důchod.
4. Dne 27. 12. 2023 posoudil zdravotní stav žalobkyně posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné se závěrem, že se u žalobkyně nejedná o invaliditu v žádném stupni. Stanovil pokles pracovní schopnosti žalobkyně ve výši 35 % dle kapitoly XII, oddílu B, položky 4a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“). Procentní míru poklesu pracovní schopnosti snížil o 10 % ve smyslu 4 citované vyhlášky.
5. Na základě citovaného posudkového hodnocení žalovaná v prvním stupni dne 10. 1. 2024 žádost o invalidní důchod zamítla. Proti uvedenému rozhodnutí vznesla žalobkyně námitky.
6. V řízení o námitkách přezkoumal dne 25. 3. 2024 zdravotní stav žalobkyně lékař Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) Jihlava. Dospěl ke stejnému závěru jako posudkový lékař v posudku ze dne 27. 12. 2023.
7. O námitkách žalobkyně rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím.

III. Žaloba

8. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 7. 8. 2024 žalobkyně namítá, že posudkový lékař, resp. lékař IPZS, nedostatečně a neúplně posoudili její zdravotní stav.
9. Poukazuje na deformace a disproporce dolních končetin, jak jsou popsány v lékařských zprávách. Ty podstatně snižují kvalitu jejího života. Způsobují neustálou bolest páteře a ovlivňují její pohyblivost v běžném denním životě. V důsledku omezení pohyblivosti praktická lékařka žalobkyni předepsala dne 27. 7. 2024 kompenzační pomůcky.
10. Dosavadní posudky nezohledňují přímý dopad významně snížených funkčních pohybových schopností žalobkyně v terénu. Závěry jsou v rozporu k lékařskými zprávami. Nevyhovují požadavkům úplnosti a přesvědčivosti.
11. Z výše uvedených důvodů navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí.

IV. Stanovisko žalované

12. Ve vyjádření ze dne 16. 9. 2024 žalovaná za dosud zjištěného skutkového stavu setrvala na svých závěrech z rozhodnutí ze dne 27. 5. 2024.
13. S ohledem na námitky žalobkyně navrhla důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV“, „posudková komise“ či jen „komise“) v Ostravě, která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

V. Řízení před krajským soudem

14. Ve věci soud jednal dne 19. 3. 2025.
15. Žalobkyně setrvala na svém procesním stanovisku. Souhlasila s posudkem PK MPSV Ostrava ze dne 5. 12. 2024 ve znění jeho doplnění ze dne 13. 2. 2025 co do posouzení rozhodující příčiny jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a stanovení míry poklesu její pracovní schopnosti (35 %). Namítala však nesprávné stanovení data vzniku invalidity s poukazem na vrozený charakter zdravotního postižení. Po provedeném dokazování již žalobkyně nevznesla žádné důkazní návrhy.
16. Žalovaná po provedeném dokazování ve světle závěrů posudku PK MPSV Ostrava navrhla zrušení napadeného rozhodnutí.

VI. Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů.
18. Soud dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
19. Krajský soud prvně shrnuje relevantní právní úpravu a judikaturu dopadající na souzenou věc.
20. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
21. Podle § 39 odst. 2 téhož zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
22. Soud předesílá, že rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“) posouzení, zda je žadatel invalidní a o jaký stupeň invalidity se jedná, provádí posudkový lékař Institutu

posuzování zdravotního stavu (IPZS), a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti.

23. Náležitosti posudku přitom upravuje v § 7 vyhláška o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).
24. Posudek PK MPSV pak soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí ve dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43).
25. Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav stěžovatele byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav posuzované osoby zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky). Jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle rozhodujícího zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních

zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (srovnej například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2022, č. j. 1 Ads 156/2021–43).

26. Jelikož rozhodnutí soudu v případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal si v souzené věci krajský soud odborný lékařský posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky, pracoviště Ostrava, jež je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ.
27. Úkolem správních soudů v přezkumném řízení je pak vyhodnotit, zda je z lékařských posudků a zejména z posudků posudkové komise ministerstva zřejmé, že byl stav žadatele o invalidní důchod komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, zda je posudkový závěr náležitě, přesvědčivě a srozumitelně zdůvodněn. Správní soud je povinen rozhodovat na základě úplně zjištěného skutkového stavu, který je dostatečným podkladem pro jeho rozhodnutí. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, které způsobují jeho nepřesvědčivost nebo neúplnost, nemůže správní soud nahradit vlastní úvahou. Nemá pro to potřebné odborné znalosti. Může si ale vyžádat doplnění posudku, vyhotovení srovnávacího posudku jinou komisí ministerstva nebo uložit vypracování revizního posudku (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2021, č. j. 1 Ads 252/2020–25).
28. V souzené věci byl zdravotní stav žalobkyně, resp. míra poklesu její pracovní schopnosti, z pohledu zákona o důchodovém pojištění, hodnocen posudkovými lékaři v rámci řízení před žalovanou dvakrát (dne 27. 12. 2023 a 25. 3. 2024) vždy s identickým zařazením rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pod kapitolu XIII, oddíl B, položku 4a, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a stejným procentním hodnocením (35 %). Oba posudky se shodly i na tom, že je na místě snížit posudkové hodnocení dle § 4 vyhláška č. 359/2009 Sb. o 10 %.
29. V přezkumném řízení soudním zadal soud posudkové komise zpracování posudku ve světle žalobních námitek.
30. PK MPSV ČR Ostrava vycházela při vypracování svého posudku dne 5. 12. 2024 z kompletní zdravotní dokumentace praktické lékařky žalobkyně MUDr. S., ze spisů IPSZ, námitkového řízení, Krajského soudu v Ostravě, ze spisové a zdravotnické dokumentace v nich doložení, že zdravotnické dokumentace ošetřujícího praktického lékaře a dokumentace doložené žalobkyní k žalobě.
31. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí představuje dle PK MPSV Ostrava „rachitis od dětství – vitamin D resistantní, dědičná, na substituci, koxartróza oboustranně a st II, genua valga artrotica oboustranně více vpravo, VAS Lp při dysfunkci a svalové dysbalanci, stresová fraktura prox. femuru vpravo, dle rentgenu bez progresu“. Jedná se o geneticky podmíněné onemocnění, které významně postihuje pohybový aparát a podstatně snižuje kvalitu života s ohledem na to, že se vrozená rachitis ve společnosti téměř již nevyskytuje. Jedná se o velmi vzácné

onemocnění, které v důsledku působí nadměrné ztráty fosforu a sníženou tvorbu kalcitriolu. Tím je snížena mineralizace skeletu, která podstatně ovlivňuje období jak růstu, tak i dospělosti. V dokumentaci jsou doloženy disproporce dolních končetin žalobkyně – genua valga, abreviace – rozdílná délka končetiny a asymetrie. V důsledku základního onemocnění vznikla i únavová zlomenina prox. femuru vpravo, v jejímž důsledku jsou nutná režimová opatření – bez nadměrné zátěže, omezení nošení břemen. Dochází rovněž k omezení funkce obou kyčelních kloubů a rozvoji artrotických změn.

32. Dopad na pokles pracovní schopnosti komise hodnotila shodně jako ve dřívějších posudcích posudkový lékař, resp. lékař IPZS. Ponechala však stranou tělesnou výšku a zohlednila deformity končetin, rozvoj artrotických změn a funkčních změn na kyčelních kloubech, jakož i vznik stress fraktury. Z rozmezí 35-50 % stanovila míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně na dolní hranici daného rozmezí a neshledala důvod k dalšímu snížení. PK MPSV tak hodnotila odlišně od dřívějších posouzení pro potvrzené omezení funkce obou kyčelních kloubů a rozvoj artrotických změn.
33. Za datum vzniku invalidity PK MPSV označila den 4. 12. 2023, kdy vyšetření u žalobkyně potvrdilo osovou odchylku obou kolenních kloubů více vpravo s decentrací ve femoropatelním kloubu s tužší extenzí vpravo (pobyt zachován, ale s krepitem). Komise stanovila trvalou platnost posudku pro nemožnost zlepšení zdravotního stavu.
34. Dle krajského soudu posudek PK MPSV Ostrava ze dne 5. 12. 2024 vykazuje, pokud se jedná o otázku stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně, všechny shora zmiňované náležitosti a naplňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti; posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby. Z obsahu posudku PK MPSV Ostrava ze dne 5. 12. 2024 se podává, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialisty s odborností ortopedie, tj. dominantního postižení žalobkyně.
35. Komise rovněž dostatečně odůvodnila svůj odklon od dřívějších posudkových závěrů (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 3 Ads 45/2008–46) a vypořádala se s žalobními námitkami stran funkčního dopadu zdravotního postižení žalobkyně.
36. Závěry komise co do stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti měla ostatně za přesvědčivé i žalobkyně. Vyjádřením ze dne 23. 12. 2024 ovšem nesouhlasila s datem vzniku invalidity. Poukázala na to, že její dominantní postižení je vrozené, dědičné. Deformace končetin jí provázejí celý život a jsou materializované již v lékařské zprávě ze dne 26. 2. 2002. V té se uvádí, že valgozita pravého kolene dosahuje 30 stupňů a levého kolene 18 stupňů. Patologická osová odchylka tedy byla dle žalobkyně popsána již v roce 2002.
37. S ohledem na obsah vyjádření žalobkyně požádal krajský soud PK MPSV Ostrava o doplnění jejího posudku z 5. 12. 2024 co do data vzniku invalidity.
38. V doplňujícím posudku ze dne 13. 2. 2025 komise konstatovala, že od roku 2002 do roku 2023 byla žalobkyně několikrát posouzena pro změněnou pracovní schopnost, osobu

zdravotně znevýhodněnou a průkaz osoby se zdravotním postižením. Nepožádala o invalidní důchod. Vyšetření ze dne 28. 3. 2002 profesora Z. (Ústavu dědičných a metabolických poruch Všeobecné fakultní nemocnice v Praze) dokládá osobou úchylku dolní končeni, ale samo o sobě nezakládá důvod pro přiznání invalidity. Vyšetření ze dne 26. 2. 2022 (ambulance ortopedického oddělení, Dr. P.) dle rentgenu obou kolen konstatuje valgozitu 30 stupňů vpravo a 18 stupňů vlevo. Vzhledem k tíži valgozity byla v roce 2002 zvažována operační technologie pravého bérce k řešení osy končetiny, od které bylo nakonec upuštěno s konstatováním, že je nutno počítat se zařazením z pohledu práce sedavého charakteru.

39. Komise v doplňujícím posudku dodala, že z posudkového hlediska samotný fakt valgozity kolene v souvislosti s charakterem přípravy na vykonávané povolání a vykonávané povolání (zařazení sedavého charakteru) nezakládá důvod k přiznání invalidity. Posouzení komise provedla vzhledem k charakteru povolání a dosaženého vzdělání (právník). V té době žalobkyně neužívala pomůcky, chodila bez opory. Komise dodala, že v roce 2009 byla žalobkyně posouzena jako osoba zdravotně znevýhodněná s obdobným nálezem. Vyzdvihla, že u jednání posudkové komise dne 5. 12. 2024, jehož se osobně účastnila, užívala oporu dvou francouzských holí. Sama uvedla, že se stav se zhoršil od května 2024; do té doby oporu nepoužívala. Komise neshledala důvody pro změnu posudkového závěru.
40. Předestřené závěry PK MPSV Ostrava považuje krajský soud za plně přezkoumatelné a přesvědčivé. Lze podotknout, že žalobkyně nevznesla žádné námitky co do úplnosti diagnostického souhrnu na straně druhé posudku ze dne 5. 12. 2024; rovněž nespороvala komplexnost lékařských zpráv, z nichž PK MPSV Ostrava vycházela.
41. Již výše bylo nastíněno, že správní soud si nemůže učinit úsudek o otázce posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity sám, stejně tak si tento úsudek nemůže učinit sama žalobkyně. Je třeba též zdůraznit, že ono posouzení ani soud neprovádí., Jedná se totiž právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nemůže učinit. Soud vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v potaz, zda má žalobkyně jiný názor na datum vzniku invalidity.
42. Dle názoru krajského posudek PK MPSV Ostrava vypracovala svůj posudek ve znění doplňujícího posudku ze dne 13. 2. 2025 pro účely přezkumného soudního řízení dostatečně přesvědčivě a úplně. Z obsahu posudku se podává, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialistky s odborností neurologie. Posudek ze dne 5. 12. 2024 ve znění doplnění ze dne 13. 2. 2025 již dle názoru soudu vyhovuje testu úplnosti, srozumitelnosti a přesvědčivosti. Posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila.
43. Soud nemá důvody s jeho závěry jakkoli polemizovat, a to ani co do data vzniku invalidity. Žalobkyně ostatně v tomto směru neučinila žádné další důkazní návrhy. Lze dodat, že odbornou kompetenci k posouzení poklesu pracovní schopnosti a k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě, jakož i o datu jejího vzniku, jsou oprávněny činit toliko posudkové

komise, jak se ostatně vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 4 Ads 50/22012–22.

44. Jelikož žalobkyně k datu 27. 5. 2024 (datum napadeného rozhodnutí) splnila zákonné podmínky invalidity prvního stupně (a to ode dne 4. 12. 2023) podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, žalovaná pochybila, pakliže napadeným rozhodnutím potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 10. 1. 2024 a žalobkyni invalidní důchod nepřiznala v žádné jeho formě.

VII. Závěr a náklady řízení

45. V řízení před krajským soudem bylo prokázáno, že se u žalobkyně k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí jednalo o první stupeň invalidity s datem vzniku invalidity od 4. 12. 2023
46. Krajský soud proto v souladu s § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení zrušil a věc jí vrátil dle odst. 4 téhož ustanovení k dalšímu řízení.
47. Soud připomíná, že žalovaná je v průběhu dalšího řízení vázána právním názorem krajského soudu.
48. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť v řízení úspěšně žalobkyni žádné prokazatelné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Ostrava 19. března 2025

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně